

udtalt sig imødekommende med Hensyn til et Par af Punkterne; men, hvis jeg deraf maatte drage den Slutning, at med Hensyn til de Punkter, som den høitærede Finantsminister ikke omtalte, var han ikke enig med Udvalget, vilde dette jo rigtignok gjøre mig undt, og jeg nødes da til i Forhandlingen at inddrage et Par Punkter, som jeg ellers ikke vilde have fundet mig foranlediget til at omtale særskilt ved den mundtlige Forhandling.

Finantsministeren: Der som den ærede Taler vil tillade mig at gjøre en kort Bemærkning, vil jeg kun sige, at med Hensyn til de Punkter, som jeg ikke omtalte, er Meningen den, at jeg forbeholder mig at udtale mig om dem ved en senere Leilighed, naar der praktisk kan blive Spørgsmaal derom.

Ordføreren: Hvad det ene Spørgsmaal angaar, hvorom den høitærede Minister udtalte sig — dog saaledes, at Udvalget henvises til Grunde, som vare omtalte i det statistiske Tabelværk — om, at man ikke uden altfor stort Besvær vilde kunne opnaa det attraaede Resultat, og at da et saadant Resultat ikke vilde være til stor Nytte, saa afhænger den sprøffjellige Opfattelse af dette Punkt nepo af hvilken Nytte man tillægger en saadan Udsondring. Jeg er overbevist om, at selv om dette skulde være forbundet med nogen Besvær, vilde det dog nok kunne lyffes for de Mænd, der vilde overtage dette Arbeide, at foretage en saadan Fordeling paa de sprøffjellige Bestyrelsesgrene; det er ingenlunde noget Umuligt. Jeg vil erkjende, at det er et byrdesuldt Arbeide, som ofte falder i det Smaalige, men Nytten vil være den, at naar det engang er fuldført, vil det komme frem, som vi sætte saa stor Pris paa, nemlig at det ved hvillensomhelst Bestyrelsesgren kan staa klart for Befolkningen, at det for at bømme klart over, hvad den koster i det Hele, tillige vides, hvor stor en Efterlønning der falder paa den, og jeg tør seje

til, at det med Hensyn til den videre Udvikling af vore konstitutionelle Forhold vil være af Bigtighed at se, i hvilket Forhold Efterlønningerne og Lønningerne komme til at staa til hinanden, gennem en Række af Aar. Uagtet den høitærede Minister erklærede, at han med Hensyn til enkelte andre Spørgsmaal forbeholdt sig at udtale sig, vil man dog vistnok ikke finde det urigtigt, at jeg fremdrager nogle enkelte, for at det kan staa klart, at det med Hensyn til Punkter, der ikke sag meget tidligere ere fremdragne, dog muligvis kan have sin Betydning, at de nu ere bleve fremdragne, og naar den høitærede Minister udtalte, at han vilde forbeholde sig at udtale sig om dem, indtil de forelaa, saa foresigge de jo nu, og denne Leilighed turde maaffee ikke komme saa snart tilstede igjen. Det, som jeg, altsaa vil tillade mig at fremdrage allerede nu, er det Spørgsmaal, som jo rigtignok nærmest er henstillet til Statsrevisionens Agtpaagivenhed, hvorledes det forholder sig med, at Regnskabsaflæggelsen over nogle af de paa Finantsloven bevilgede Summer ikke passerer de Kontorer, til hvilke efter den ministerielle Ordning det Hver er overdraget at foretage denne Revision, og at decidere. Det andet Spørgsmaal er dette: Er det rigtigt, at de ministerielle Revisionskontorer, decidere med Hensyn til Overfærdelser paa enkelte Underkonti i Finantsloven, uden derpaa uopfordret at meddele Statsrevisionen Underretning. Jeg er nu saa overbevist om, at disse Spørgsmaal ikke kunne opfattes af den høitærede Minister som Noget, der kunde ligge en Bebreidelse overfor det ærede Ministerium, da jeg kjender tilstræffeligt til den høitærede Ministers levende Sands for god Regnskabsførelse til at maatte vide, at han fuldkommen billiger de Grundsætninger, jeg her har fremsat; men da han ikke udtalte sig herom, strax forekom det mig at være rigtigt at omtale det. — Et Spørgsmaal af noget større Betydning er det, som jeg engang har tilladt mig at fremdrage, men som nu foreligger som en Indstilling fra i det Mindste nogle af